

Ryszard Drozd

Izba lubelska

Palestra 21/2(230), 108-110

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I z b a k i e l e c k a

1. Spotkanie z sędzią Sądu Najwyższego Tomaszem Majewskim. Dużym zainteresowaniem środowiska prawniczego w Kielcach cieszyło się spotkanie zorganizowane w lokalu Rady Adwokackiej, w którym wziął udział sędzia SN Tomasz Majewski. Prelegent podzielił się ze słuchaczami informacjami na temat aktualnych prac Sądu Najwyższego oraz tendencji przejawiających się w orzecznictwie. Szczególnie wiele uwagi poświęcił sędzia T. Majewski sprawom z zakresu prawa rodzinnego oraz kodeksu karnego, którym Sąd Najwyższy poświęca ostatnio wiele uwagi. Po prelekcji odbyła się dyskusja, w której głos zabrali także zaproszeni goście z prokuratury i sądu w Kielcach.

Ze względu na niewątpliwą korzyść tego rodzaju spotkań Rada Adwokacka zamierza kontynuować je także w przyszłości.

2. Narada u prezesa Sądu Wojewódzkiego w Kielcach. W dniu 6 listopada 1976 r. odbyła się w Sądzie Wojewódzkim w Kielcach narada poświęcona usprawnieniu pracy sądów, prokuratury i adwokatury przez obniżenie społecznych kosztów wymiaru sprawiedliwości. W naradzie udział wzięli: prezesi Sądu Wojewódzkiego i Sądu Rejonowego, przedstawiciele Prokuratury Wojewódzkiej i Rejonowej oraz Rady Adwokackiej w Kielcach w osobie dziekana Rady Adwokackiej adw. Antoniego Pierzaka i prezesa Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej, I sekretarza POP przy Ra-

dzie Adwokackiej adw. Ryszarda Podlipniaka. W charakterze zaproszonego gościa uczestniczył w zebraniu kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Henryk Czajkowski.

Podczas dyskusji stwierdzono, że w pracy sądów istnieje jeszcze wiele możliwości, których wykorzystanie może spowodować, że postępowanie sądowe będzie się toczyć sprawniej, szybciej, a przy tym bardziej wnikliwie. Uniknie się przez to wielokrotnego wzywiania na rozprawy świadków, co pozwoli im na maksymalne wykorzystanie czasu w zakładzie pracy i przyczyni się do ugruntowania powagi wymiaru sprawiedliwości. Cel ten da się osiągnąć przez lepsze przygotowanie posiedzeń sądowych. Należy dążyć do maksymalnego skoncentrowania materiału dowodowego oraz wymagać przestrzegania dyscypliny przez wszystkich uczestników procesów cywilnych i karnych.

Zabierając głos w naradzie tow. Czajkowski pozytywnie ocenił rolę adwokatury kieleckiej w tym zakresie, co jednak nie oznacza, że wszystko zostało już zrobione, gdyż obniżenie społecznych kosztów wymiaru sprawiedliwości zależy w dużej mierze także i od adwokatów.

We wnioskach postulowano okresowe organizowanie tego rodzaju narad z udziałem przedstawicieli sądu i prokuratury rejonowej oraz kierowników zespołów adwokackich.

adw. Stanisław Szufel

I z b a l u b e l s k a

Doświadczenia ubiegłych lat dowiodły, że sympozja jako atrakcyjna forma podnoszenia poziomu ogólnego i zawodowego cieszą się wśród adwokatów Izby lubelskiej popularnością. Mając

więc na uwadze tę okoliczność, Rada Adwokacka w Lublinie zorganizowała w dniach 17—19 grudnia 1976 r. czwarte kolejne sympozjum. Tematyka sympozjum obejmowała zagadnienia акцен-

towane w uchwałach Naczelnej Rady Adwokackiej (doskonalenie zawodowe, praca społeczna, usprawnienie działania samorządu adwokackiego).

Szkolenie przeznaczone było dla członków Rady Adwokackiej oraz kierowników i zastępców kierowników zespołów adwokackich z terenu województw: chełmskiego, zamojskiego i lubelskiego, objętych działalnością Lubelskiej Rady Adwokackiej. Połączone ono było ze zwiedzaniem terenów inwestycji zlokalizowanych na terenie Izby, a realizowanych z funduszy adwokatury.

Naczelną Radę Adwokacką reprezentował skarbnik adw. Jerzy Gniewiewski, który uczestniczył we wszystkich zajęciach przewidzianych w programie.

Wielką satysfakcją dla lubelskiej adwokatury był fakt, że w trzecim dniu sympozjum uczestniczył w nim członek Komitetu Centralnego PZPR, poseł na Sejm, I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lublinie mgr Ryszard Wójcik.

W pierwszym dniu uczestnicy sympozjum zwiedzili budynek wzniesiony w Kraśniku Lubelskim dla Zespołu Adwokackiego działającego w tym mieście. Kraśnik jest pierwszym miastem na terenie Izby lubelskiej, w którym z funduszy adwokatury wybudowany został dom przeznaczony dla zespołu adwokackiego. Budowa prowadzona systemem gospodarczym natrafiała na duże trudności. Trudności te zostały w końcu pokonane, tak że w bieżącym roku budynek zostanie oddany do użytku. Rozwiąże on dotkliwe potrzeby lokalowe tego dużego Zespołu, w którym dotychczasowy lokal zapewniał tylko 1,5 m kw. powierzchni dla jednego adwokata.

Następnie uczestnicy sympozjum przyjechali do Kazimierza Dolnego, gdzie mieli możliwość zwiedzenia domu wypoczynkowego lubelskiej adwokatury. Jest to kilkupokojowy dom, malowniczo położony na zboczu nad-

wiślańskiej skarpy porośniętej krzewami. Budynek zakupiony w 1975 r., poddany został modernizacji i gruntownym pracom adaptacyjnym.

Z Kazimierza udano się potem do Puław, gdzie przewidziano zasadniczą część programu. Rozpoczęło je posiedzenie Rady Adwokackiej z udziałem wszystkich uczestników sympozjum. Porządek obrad obejmował tylko jedno zagadnienie, ale o dużej wadze, mianowicie sytuację lokalową wszystkich zespołów adwokackich. Na posiedzeniu analizowano stan lokalowy każdego zespołu na podstawie materiałów przygotowanych przez Radę i uzupełnionych sprawozdaniami kierowników zespołów.

W wyniku dyskusji podjęta została uchwała, która precyzuje sposób rozwiązania potrzeb lokalowych każdego z zespołów. Przyjęto różne rozwiązania w zależności od warunków miejscowych: w pewnych wypadkach w grę wchodzi starania o przydział lokalu przez władze administracyjne, w innych — współdziałanie w inwestycjach budynków sądowych, a jeszcze w innych — pozyskiwanie lokali w domach spółdzielczych. W samym Lublinie radykalne rozwiązanie kwestii lokalowej Rada upatruje w wybudowaniu gmachu, w którym znalazłyby pomieszczenia wszystkie zespoły i gdzie również działałby Klub Prawnika pod patronatem Zrzeszenia Prawników Polskich.

W drugim dniu sympozjum dyskutowano nad problemem doskonalenia zawodowego adwokatów i formami, które przy większej atrakcyjności zajęć dawałyby lepsze efekty. Następnym zaś tematem była rola kierownika zespołu w organizowaniu pracy społecznej adwokatów.

Uczestnicy sympozjum uznali za konieczne, aby adwokaci w większym stopniu angażowali się w pracach społecznych, aby nawiązywali bliższe kontakty z organizacjami politycznymi i społecznymi.

Długo trwały rozważania na temat funkcjonowania zespołów adwokackich. Omówiono zasady prawidłowego realizowania przez zespoły statutowych zadań.

W ostatnim dniu skarbnik NRA zapoznał zebranych z problemami, które w ostatnim czasie podejmowane były przez Prezydium NRA.

Na zakończenie obrad przybył I sekretarz KW PZPR w Lublinie, który zapoznał się z problemami nurtującymi lubelską adwokaturę, a następnie przedstawił aktualne zagadnienia polityczne i gospodarcze oraz udzielał od-

powiedzi na tematy wysunięte na spotkaniu przez adwokatów.

Program sympozjum przewidywał — poza urzędowymi zajęciami — także towarzyskie spotkanie adwokatów, które urozmaicone zostało wystąpiami Zespołu Artystycznego Studentów Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Uczestnicy sympozjum uznali, że trzydniowe zajęcia pogłębiły znajomość problematyki samorządu adwokackiego, i wyrazili pogląd, żeby taka forma szkolenia była kontynuowana w przyszłości.

adw. Ryszard Drozd

Izba poznańska

Ostatni kwartał 1976 r. wyróżnił się w życiu Poznańskiej Izby Adwokackiej ożywioną działalnością. Trzeba zanotować w tym okresie szereg ważnych wydarzeń. Do takich wydarzeń zaliczyć trzeba dwudniowe szkolenie zamknięte w Ośrodku szkoleniowym w Błażejewsku koło Poznania, egzaminy adwokackie, które w tym roku odbyły się dwukrotnie, oraz wybory kierowników zespołów adwokackich.

1. Szkolenie zawodowe odbyło się w dniach 6 i 7 listopada 1976 r. Szkolenie to zorganizowali i programowo opracowali członkowie Komisji Doskonalenia Zawodowego Adwokatów adw. Jan Turski i adw. Jan Skrobisz. W zajęciach wzięło udział 135 adwokatów i 11 aplikantów adwokackich. W charakterze gości uczestniczyli w szkoleniu: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Mieczysława Tuszyńska oraz prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Czeszejko.

Szkolenie obejmowało 6 referatów zawodowych, jeden referat polityczny oraz wystąpienie prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, który przedstawił wytyczne pracy NRA w okresie kadencyjnym 1976—1979.

Referat polityczny o węzłowych pro-

blemach polityki międzynarodowej ostatniego okresu wygłosił redaktor „Gazety Poznańskiej” mgr Leonard Wąchalski.

W tematyce zawodowej starano się uwzględnić wybrane zagadnienia prawne.

Adw. dr Stanisław Wąsowicz wygłosił referat z dziedziny prawa karnego pt. „Kształt nieumyślności i jej praktyczne konsekwencje w polskim prawie karnym”. Z tematyką karną wiązała się referat adw. dra Bronisława Kocha z Bydgoszczy na temat problematyki karno-dewizowej w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Zagadnienia cywilnoprawne zawarte były w referatach adw. Witolda Knoppka i prof. dra E. Wengerka, a dotyczyły one przepisów materialnych i formalnych związanych z nowelizacją kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Oddzielnym zagadnieniem, nie mniej bardzo aktualnym, zajął się w swym referacie sędzia Sądu Okręgowego Pracy i Ubezpieczeń R. Kochanowicz, wygłaszając wykład pt. „Wybrane orzecznictwo sądowe w sprawach emerytur i rent”.

Prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko, w odpowiedzi na szereg pytań,